

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2020. június 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A közfeladatot ellátó személy sérelmére elkövetett rablás büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2020. február 17. napján kihirdetett 13.B.6/2019/72. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

- [1] Az Egri Törvényszék a 2020. február 17. napján kelt 13.B.6/2019/72. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés f) pont], ezért 6 év fegyház fokozatban végrehajtható szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről. Döntött érdemben a sértettmagánfél polgári jogi igényéről, míg a ... Kft. polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész a tényállást és a jogi minősítést nem vitatva a kiszabott szabadságvesztés *súlyosítása* érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A vádlott és a védő felmentés végett, a védő másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése céljából élt jogorvoslattal.
- [4] A ... Fellebbviteli Főügyészség a ... számú átiratában a tényállás kisebb mértékű kiegészítésére tett indítványt. A védelmi fellebbezéseket alaptalannak találva az ügyészi fellebbezést fenntartva az elsőfokú ítélet súlyosítását indítványozta, mert álláspontja szerint a törvényszék a vádlott terhére szóló bűnösségi körülményeket nem a nyomatékuknak és a számuknak megfelelően értékelte. A büntetési tétel középértéke alatt kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés álláspontja szerint nem elégséges a büntetési célok eléréséhez. A fellebbezések elbírálására tanácsülés tartását indítványozta.

- [5] Az ítélőtábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 598. § (2) bekezdését és a vészhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárási intézkedésekről szóló és többször módosított 74/2020. (III. 31.) Kormány rendelet 82. §-ának (2) bekezdését alkalmazva a fellebbezések elintézésére tanácsulést tűzött. A tanácsuléses elbírálásnak, figyelemmel a vádhatósági fellebbezés irányára és a nyilvános ülés kitűzésére irányuló indítványok hiányára - fennálltak a törvényben és az idézett rendeletben írt eljárásjogi feltételei.
- [6] A felülbírálat - tekintettel a vádlotti és a védői jogorvoslat tartalmára - a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében teljeskörű volt. A másodfokú bíróság ennek megfelelően a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző eljárással együtt felülbírálta.
- [7] A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív eljárási hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.
- [8] Az elsőfokú bíróság döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely csak kisebb részben volt hiányos és tért el a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmától [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont]. A hiányosság a busz megállításának részleteit leíró tényekben (elsőfokú ítélet [9] bekezdés), az iratellenesség pedig az elkövetés pontos helyének rögzítését (ítélet [9] bekezdés), továbbá a sértett és a ... Kft. tulajdonát képező és a vádlott által elvitt készpénz összegét illetően (ítélet [10] bekezdés) volt megállapítható.
- [9] A megalapozatlanság csak részbeni és a másodfokú bíróságnak azt ki kellett küszöbölnie. Az ítélőtábla ezért a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a tényállást a következők szerint egészíti ki, illetve helyesbíti.
- [10] A vádlott 2016. december 29. napján 19 óra 30 perc körül a ... buszmegállónál az arra közlekedő távolsági autóbust úgy állította meg, hogy a ...számú főközlekedési út ... kilométer szelvényében található buszmegálló közelében az autóbusz vezetője számára felszállási szándékának tekinthető kézjelzést adott.
- [11] A vádlott a pénztárgépből összesen 40 000 forintot tulajdonított el, amelyből 33 000 forint a ...Kft. tulajdona, míg 7 000 forint asértetté volt.
- [12] A tényállást a másodfokú bíróság asértett, valamint T1 egységes és hitelt érdemlő tanúvallomásai alapján, ezen túl a nyomozás során tartott helyszíni szemle (nyomozási irat 57. lap) alapján egészítette ki. A személyi és okirati bizonyítékok alapján kétséget kizáróan volt megállapítható a busz leállításának módja, a buszmegálló pontos helye, valamint a vádlott által elvitt készpénz eredete és annak mértéke.
- [13] A kiegészítéssel és helyesbítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó volt.
- [14] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. A vádlott védekezésére figyelemmel igen részletes bizonyítást folytatott arra, hogy más személy elkövethette-e a vád tárgyává tett erőszakos vagyon elleni bűncselekményt. Ennek érdekében számos tanút kihallgatott és szakértői bizonyítást

is elrendelt (ujjnyom és DNS szakértői vizsgálat). Az így rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességében hibátlanul mérlegelte. Részletesen megindokolta, hogy a bizonyítékok alapján miért nem fogadta el a vádlott bűncselekmény elkövetését tagadó védekezését.

- [15] Az ügyben központi jelentőségű volt annak ellenőrzése, hogy más személy nem követhette-e el a bűncselekményt. Adatok merültek fel rá ugyanis, hogy egyéb érdekelt lehetett az elkövető. Az elsőfokú bíróság azonban igen részletesen és nagy gondossággal vizsgálta a vádlott terhére és javára szóló bizonyítékokat és nem tévedett, amikor a tényállást elsősorban sértettés T1 tanúvallomására alapította. A terhelő bizonyítékok szorosan kapcsolódnak és nem merült fel olyan bizonyíték, mely alappal kételyeket támasztott volna annak megállapításával szemben, hogy a vádlott az elkövető.
- [16] A törvényszék indokolási kötelezettségét részletekbe menően és alaposan teljesítette, az elsőfokú ítélet indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.
- [17] A vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés valójában a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül támadta a tényállást, mely annak megalapozottsága folytán eredményre nem vezethetett. A tényállás érdemi módosítását a tényálláshoz kötöttségnek a Be. 591. § (1) bekezdésében írt szabályai kizárják. A bizonyítékokat közvetlen megvizsgáló és a tényállást megállapító elsőfokú bíróság minősül az ún. ténybíróságnak. Amennyiben az elsőfokú bírósági bizonyíték-értékelés törvényes és logikai hibában nem szenved, annak felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség. Az elsőfokú bíróság igen nagy részletességgel megindokolta, hogy mely bizonyítékokra alapít tényeket és melyekre nem. A bizonyíték-értékelő és ténymegállapító tevékenysége a törvénynek és a bírói gyakorlatnak is megfelel, nem volt ezért arra eljárásjogi lehetőség, hogy az ítéletben foglaltakkal szemben a másodfokú bíróság a védelmi érvekre alapítson tényállást. A tényállás megalapozottsága és súlyos eljárás szabálysértés hiánya miatt a hatályon kívül helyezésre irányuló védői fellebbezés sem lehetett alapos.
- [18] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. A vádlott által a sértett ellen kifejtett erőszak lenyűgöző, akaratot megtörő fizikai ráhatás volt. A pénz megszerzése érdekében az ökölrel állon ütés feltétlen ennek minősül. Az erőszak alkalmazásának célja az idegen dolog (készpénz) elvétele volt. A bűncselekmény passzív alanya a Btk. 459. § 12. pontjának n) pontja értelmében közfeladatot ellátó személy. A vádlott cselekménye ezért a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés f) pontja szerint minősülő közfeladatot ellátó személy sérelmére elkövetett rablás büntettének törvényi tényállásába ütközik. A felfegyverkezve elkövetésre az irányadó tényállásban nincs adat, ezért e minősítő körülmény megállapítását az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte.
- [19] A törvényszék feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, és azokat megfelelően értékelve tettarányos szabadságvesztést szabott ki. Ennek során nyomatékkal értékelte az eljárás elhúzódását, amely lehetővé tette az irányadó középértéktől való eltérést. A kiszabott 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés a 7 év közügyektől eltiltással együtt igazodik a vádlott személyi társadalomra veszélyességéhez, az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, és a bűnösségi körülményekhez. Összhatásában szükséges, de elegendő is a büntetési célok érvényre juttatásához.
- [20] A leírtakból következik, hogy az ítélet tábla a vádhatóság súlyosításra irányuló fellebbezését sem tartotta megalapozottnak.

- [21] Az elsőfokú ítélet egyéb, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a beszámításra, a polgári jogi igényre, a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is megfelelnek a törvénynek.
- [22] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [23] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig előzetes fogvartartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2020. június 9.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 13.B.6/2019/72. számú ítélete a másodfokú bíróság végzése által jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. június 9.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.